

Arrest

nr. 254 242 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. DE GROOTE
Weg naar As 173
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE GROOTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun en soennitische moslim te zijn. Volgens leeftijdsonderzoek bent u 21 jaar, maar u verklaart 18 jaar oud te zijn. U bent geboren en opgegroeid in het dorp (Tarang) Aghrabat in het district Qarghayi, provincie Laghman. U volgde les aan de madrassa. Uw vader werkte bij het leger. De taliban kwamen twee keer naar jullie woning en zeiden tegen uw moeder dat uw vader voor de slaven van de Amerikanen werkte en zich bij de taliban moest aanmelden. Uw vader werd op een bepaal moment 's nachts thuis doodgeschoten door de taliban. De dag na uw vaders begrafenis kwamen de taliban naar jullie huis. Ze spraken met uw moeder over uw vader en

zeiden dat ze van plan waren van u een geleerde religieuze persoon te maken en u een opleiding te laten volgen op de madrassa. Uw moeder was hiertegen, maar de taliban namen u diezelfde dag onder dwang mee naar een grote madrassa. U kreeg er filmpjes te zien over buitenlanders die van jullie land een ongelovig land wilden maken. U zei dat u uw moeder miste en dat u haar wou zien, waarop u na twee dagen verblijf op de madrassa naar huis werd gebracht. Thuis vertelde u alles aan uw moeder. Uw moeder zei dat ze van u een talib wilden maken. Ze wou dit niet en ze regelde samen met uw oom uw vertrek. Zes of zeven dagen na uw vaders dood vertrok u uit uw dorp. U reisde via een onbekende plaats en Nimruz naar Iran. Na ongeveer twee maanden kwam u aan in Oostenrijk.

U verbleef ruim vier jaar in Oostenrijk en ging er naar school. U deed er een verzoek om internationale bescherming en legde er dezelfde verklaringen af als in België. U kreeg een negatieve beslissing, ook in beroep, omdat u geen documenten had ter staving van uw verklaringen. Nadat u in 2019 de negatieve beslissing gekregen had verliet u Oostenrijk en reisde u naar België, waar u op 5 september 2019 aankwam en op 7 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u niet bij hen aansloot en omdat u vijf jaar in Europa verbleef.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u bij uw onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een USB-stick met de volgende documenten neer: foto's van uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) en die van uw vader, een foto van uw vader, een foto van uw vaders werkbadge, zes foto's van certificaten van uw vaders werk en een foto van een document ter bevestiging van de gegevens van A.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw **beweerde geboortedatum**. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 17 oktober 2019 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, eerste lid, 2° en 6 tot 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 15 oktober 2019 een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bovendien blijkt uit de kopie van uw Oostenrijkse asielsdossier dat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk verklaarde geboren te zijn op 16 december 2000 (zie vertaling Niederschrift im Verfahren vor dem Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl d.d. 29/01/2018, hierna Niederschrift genoemd, p. 3). Uit het feit dat u op het moment van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 7 oktober 2019 verklaarde 17 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u **uiterst tegenstrijdige verklaringen** aflegde in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming in Oostenrijk en in België. Uit uw Oostenrijkse asiëldossier, waarvan het CGVS een kopie ontving op 4 december 2012 en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u er onder meer verklaarde dat u in Pakistan geboren bent, dat u uw jeugd doorbracht in de provincie Laghman in Afghanistan en dat u de laatste vijf tot zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in 2015 bij uw maternale oom in Kabul woonde (zie Niederschrift im Verfahren vor dem Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl d.d. 29/01/2018, hierna Niederschrift genoemd, p. 3-4, vertaling toegevoegd). Met betrekking tot uw verblijfplaatsen verklaarde u in België echter dat u geboren en getogen bent in het dorp (Tarang) Aghrabat in het district Qarghayi, provincie Laghman (CGVS, p. 4). U zou daar gewoond hebben tot 2015, toen u op dertienjarige leeftijd Afghanistan verliet, en u zou nooit op andere plaatsen in Afghanistan verbleven hebben (CGVS, p. 4). Het CGVS peilde tijdens uw persoonlijk onderhoud naar de verklaringen die u aflegde in Oostenrijk. U stelde dat alle verklaringen die u in Oostenrijk gegeven had de waarheid waren en dat u er dezelfde verklaringen afgelegd had als in België (CGVS, p. 9). U werd er vervolgens op gewezen dat het CGVS mogelijk een kopie van uw Oostenrijks asiëldossier zou bekomen en dat het in uw eigen belang was eventuele verschillen aan te geven, maar u bleef erbij dat u zowel in Oostenrijk als in België de waarheid verteld had (CGVS, p. 10). Aangezien uit uw Oostenrijks asiëldossier blijkt dat uw verklaringen in Oostenrijk met betrekking tot uw verblijfplaatsen, familie en asiërelaas (zie infra) manifest verschillen van de verklaringen die u aflegde in België kan het CGVS enkel concluderen dat u uw verklaringen in Oostenrijk poogde te verhullen voor de

Belgische asielinstanties, wat uw algemene geloofwaardigheid doet kelderen. Het CGVS merkt in deze context op dat uit uw verklaringen (CGVS, p. 10) en uit uw Oostenrijkse asiel dossier blijkt dat u in Oostenrijk geen beschermingsstatus werd toegekend. Zo vermeldt de beslissing van de Oostenrijkse asielinstantie BFA onder meer “Sie konnten im Rahmen Ihres Verfahrens nicht glaubhaft machen, dass Sie einer asylrelevanten Bedrohung ausgesetzt waren oder bei einer Rückkehr einer solchen ausgesetzt wären. (...) Es konnte nicht festgestellt werden, dass Sie bei einer Rückkehr in eine existenzbedrohende Notlage gedrängt werden oder den Verlust Ihrer Lebensgrundlage zu erleiden hätten. Sie könnten sich, im Falle einer Rückkehr nach Afghanistan, wieder eine neue Existenz aufbauen, zumal Sie über soziale Anknüpfungspunkte in der Stadt Kabul verfügen.” (vrije vertaling: In de loop van uw procedure kon u niet aannemelijk maken dat u was blootgesteld aan een asielgerelateerde dreiging of eraan zouden worden blootgesteld als zou worden teruggestuurd. (...) Er kon niet worden vastgesteld dat u bij terugkeer in een levensbedreigende noodsituatie zou terechtkomen of het verlies van uw levensonderhoud zou moeten lijden. In geval van terugkeer naar Afghanistan zou u een nieuw leven kunnen opbouwen, vooral omdat u sociale aanknooppunten hebt in de stad Kabul.) (BFA Bescheid, p. 10/70). Het beroep dat u aantekende tegen deze beslissing werd verworpen: “Die Beschwerde wird als unbegründet abgewiesen. Die Revision ist gemäß Art. 133 Abs. 4 B-VG nicht zulässig.” (vrije vertaling: De klacht wordt afgewezen als ongegrond. De herziening is niet toegestaan volgens artikel 133, lid 4 B-VG) (Bundesverwaltungsgericht Republik Österreich Geschäftszahl (GZ) W172 2192957-1/14E, p. 1). Dat u in België verklaarde een negatieve beslissing gekregen te hebben in Oostenrijk wegens een gebrek aan documenten (CGVS, p. 10) en totaal andere verklaringen aflegde over onder meer uw asielrelaas en uw verblijfplaatsen sterkt het vermoeden dat u er alles aan deed om uw verklaringen over onder meer uw verblijf in Kabul te verhullen voor de Belgische asielinstanties met de bedoeling te ontkomen aan een gelijkaardige beslissing als in Oostenrijk.

Uw uiterst beperkte kennis en vage verklaringen over uw dorp en regio zijn een verdere indicatie dat u niet recent voor uw vertrek uit Afghanistan in Aghrabat in de provincie Laghman verbleef. Gevraagd om uw dorp zo veel mogelijk in detail te beschrijven, zei u slechts dat het een dorp is, dat er huizen en gronden van mensen zijn en dat er gewone, onverharde huizen zijn (CGVS, p. 5). U kon niet antwoorden op de vraag waar in Qarghayi Aghrabat gelegen is en wat er in de omgeving is (CGVS, p. 5). Gevraagd of er in de buurt bijvoorbeeld bergen, rivieren of andere bekende plaatsen zijn, herhaalde u dat het een dorp is, dat er gronden en huizen zijn en voegde u enkel toe dat er een waterkanaal is (CGVS, p. 5). Over de weg die bij uw dorp ligt zei u slechts “Deze weg denk ik dat die naar het districtscentrum loopt of naar andere dorpen”, wat bijzonder vaag is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar waar die weg leidt in de tegenovergestelde richting van het districtscentrum bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 18). Dat u nooit in de andere richting bent geweest vergoelijkt uw onwetendheid niet, van een dorpsbewoner kan immers verwacht worden dat hij op de hoogte is van dergelijke basiskennis van zijn regio. Gevraagd naar namen van andere dorpen dichtbij het uwe kon u enkel Nower opnoemen (CGVS, p. 5). Van Lalkhanabad en Amir Kala hebt u nog nooit gehoord, terwijl dit volgens toegevoegde kaarten plaatsen zijn die vlak naast Aghrabat gelegen zijn. Gevraagd of u zich schrijnen herinnert in uw regio, zei u dat er waarschijnlijk waren maar dat u niet weet waar precies (CGVS, p. 5). Toen u de open vraag werd gesteld of u zich nog dingen herinnert van uw dorp of regio, over om het even welk aspect, verklaarde u dat u alles verteld had wat u wist en zich herinnerde over uw dorp (CGVS, p. 6). Gevraagd of er een school is in uw dorp, zei u “Waarschijnlijk wel, ik weet het niet” (CGVS, p. 6). Dat u naar de madrassa ging vergoelijkt uw onwetendheid niet, er kan immers verwacht worden dat inwoners van een dorp weten of er al dan niet een school is, ongeacht hun eigen scholing. Bovendien denkt u dat u vrienden had in het dorp die naar school gingen, wat uw onwetendheid des te opmerkelijker maakt (CGVS, p. 19). Gevraagd of jullie gronden hadden, antwoordde u “misschien niet” en bleek u niet zeker te zijn (CGVS, p. 6). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat u als oudste zoon van het gezin niet zou weten of jullie gronden hadden. De gronden van uw oom, die vlakbij jullie woont, weet u niet liggen (CGVS, p. 17). Gevraagd of u gehoord hebt van bekende plaatsen in Qarghayi, kon u enkel het districtscentrum opnoemen (CGVS, p. 12). Op de vraag of u iets weet over legerbasissen in de regio antwoordde u dat er waarschijnlijk basissen zijn maar dat u het niet specifiek weet (CGVS, p. 12). Hoewel er twee waterkanalen zijn, kan u zich niet herinneren of er soms overstromingen waren in uw dorp of regio (CGVS, p. 16-17). U verklaarde dat de malek van uw dorp doodgeschoten werd door de taliban maar u hebt geen idee waarom hij vermoord werd (CGVS, p. 18). Voorts wist u te vertellen dat de provincie Laghman vijf districten heeft maar kende u de namen van de andere vier districten niet (CGVS, p. 19). Dat u al lang weg bent uit Aghrabat verklaart uw gebrekkige kennis en vage verklaringen niet. Als u daadwerkelijk uw hele leven tot uw vertrek uit Afghanistan in Aghrabat woonde, zoals u beweert, kan verwacht worden dat u meer kan vertellen over uw dorp en regio, ook al verliet u Afghanistan reeds in 2015. Het CGVS merkt overigens op dat u Afghanistan niet verliet op dertienjarige leeftijd zoals u beweert, aangezien zowel uit de leeftijdtest als uit uw verklaringen in Oostenrijk blijkt dat

u ouder bent dan voorgehouden in België (zie supra). Ook van een verzoeker die als tiener zijn land verliet kan overigens verwacht worden dat hij minstens een basiskennis heeft van zijn regio en het dagelijkse leven in die regio.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Aghrabat, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Bovendien zijn er heel wat andere elementen die de geloofwaardigheid van uw **asielrelaas** ondermijnen. Zo verklaarde u in België dat uw vader bij het leger werkte, dat hij vermoord werd door de taliban en dat u de dag na zijn begrafenis onder dwang meegenomen werd door de taliban naar een madrassa voor een opleiding tot talib (CGVS, p. 6, 13, 14). In Oostenrijk verklaarde u daarentegen dat er in Kabul een conflict ontstond omdat u niet tegen betaling wou verliezen van een taekwondotegenstander genaamd Hamid en na de door u gewonnen wedstrijd uit zelfverdediging de neus van Hamid brak. Zijn vader, die invloedrijk en bemiddeld is, zou u bedreigd hebben met de dood, waarna u Afghanistan verliet (BFA Niederschrift, p. 5). Over problemen met de taliban repte u met geen woord in Oostenrijk. Dat u **in België en Oostenrijk compleet verschillende verklaringen** aflegde met betrekking tot uw asielrelaas tast uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niet vermeldde dat u onder dwang meegenomen was door de taliban naar een madrassa, u sprak er met name enkel over de moord op uw vader en bedreigingen die u zelf zou gekregen hebben (Vragenlijst CGVS, vraag 4-7). Aan uw bewering dat men er u geen vragen gesteld heeft en dat u de kans niet kreeg om dit te vertellen kan geen enkel geloof gehecht worden (CGVS, p. 14). U werd bij de DVZ immers gevraagd een kort overzicht te geven van alle feiten die leidden tot uw vlucht, er werden u verscheidene bijkomende vragen gesteld en op het einde werd u gevraagd of u nog iets wou toevoegen, waarop u ontkennend antwoordde (Vragenlijst CGVS). Dat u **uw eigen vasthouding door de taliban**, die de concrete aanleiding was tot uw vertrek, **niet vermeldde bij de DVZ** ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts dient opgemerkt te worden dat het geenszins geloofwaardig is dat de taliban u eerst onder dwang meenamen en vervolgens twee dagen later reeds naar huis lieten gaan omdat u zei dat u uw moeder miste en haar wou zien (CGVS, p. 13, 14). Als uw vader daadwerkelijk bij het leger, volgens de taliban de slaven van de Amerikanen, werkte en als uw moeder niet wou dat u met de taliban naar die madrassa ging, is het geenszins aannemelijk dat de taliban erop zouden vertrouwen dat u na uw bezoekje aan uw moeder zou terugkeren naar de madrassa en niet op de vlucht zou slaan.

Het CGVS stelt tevens vast dat u nauwelijks iets kon vertellen over de **job van uw vader** (CGVS, p. 7-8). U verklaarde dat hij bij het leger werkte, maar u weet niet zoveel over zijn job, zo zei u. U kon noch op open vragen, noch op gesloten vragen over uw vaders job antwoorden. Zo weet u niet hoelang uw vader voor het leger werkte, welke rang hij had, waar hij bij het leger werkte en bij welk korps hij werkte. Dat u toen heel jong was verklaart uw onwetendheid niet, u was immers minder jong dan beweerd op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, een element waar u ook op gewezen werd maar dat u bleef ontkennen (CGVS, p. 7). U verwees naar door u neergelegde documenten met betrekking tot het werk van uw vader. U zou die documenten zelf bekeken hebben, maar u had geen specifieke info over de documenten en u zei slechts vaagweg dat uw vaders informatie, naam en achternaam op de documenten staan (CGVS, p. 7, 12). Uw onwetendheid over de job van uw vader tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas slechts verder aan, gezien u uw eigen problemen met de taliban recent voor uw vertrekt rechtstreeks linkt aan de beroepsactiviteiten van uw vader. Hoewel u in Oostenrijk ook verklaarde dat uw vader voor het leger werkte, zei u er tijdens uw persoonlijk onderhoud in 2018 dat jullie sinds 7 of 8 jaar geen nieuws meer hebben over hem, wat totaal niet overeenstemt met de verklaringen die u aflegde in België (BFA Niederschrift, p. 8). Overigens gaf u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België nog een derde verklaring over uw vader, toen zei u met name dat uw vader 12 jaar geleden overleden is (zie Fiche "Mineur étranger non accompagné"). Geconfronteerd hiermee, ontkende u slechts uw eerdere verklaring, wat deze tegenstrijdigheid niet vergoelijkt (CGVS, p. 16). Uw onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw vader ondermijnen de geloofwaardigheid van de vermeende moord op uw vader en uw asielrelaas.

Uw vrees vermoord te worden door de taliban linkt u in eerste instantie aan uw asielrelaas, met name omdat u niet samen met de taliban streed (CGVS, p. 13). Zoals hierboven uitgebreid werd uiteengezet kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas. Daarnaast verklaart u dat u **gedood zal worden door de taliban in geval van terugkeer omdat u hier de cultuur leerde en vijf jaar in Europa verbleef** (CGVS, p. 13). Uw verklaart hieromtrent dat de taliban mensen die in Europa gewoond hebben beschouwen als personen die afstand namen van de religie, wat een blote bewering is (CGVS, p. 13). U verklaart slechts vaagweg dat ze niet hetzelfde denken en dat ze u, net zoals uw vader die vermoord werd, niet gaan accepteren, ook al bent u nog moslim (CGVS, p. 13). Uw verwijzing naar de moord op uw vader ondersteunt uw terugkeervrees echter allerminst, gezien u geenszins aangetoond hebt dat hij vermoord is (zie supra). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw vermeende problemen met de taliban allerminst geloofwaardig zijn, waardoor niet geconcludeerd kan worden dat u bij terugkeer in het vizier zou staan van de taliban. Gezien het geheel van deze opmerkingen moet besloten worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u bij terugkeer gedood zal worden door de taliban omwille van uw verblijf in Europa. Dat u bij terugkeer naar het dorp en de dorpsmentaliteit in de problemen zal belanden is voorts een blote bewering die op niets stoelt, gezien uw recente verblijf in het dorp Aghrabat niet geloofwaardig is (CGVS, p. 13).

Er dient tevens opgemerkt te worden dat **niet alleen de verklaringen die u aflegde in Oostenrijk en België met betrekking tot uw verblijfplaatsen, asielrelaas en leeftijd (zie supra), maar ook die met betrekking tot uw naam, familie en persoonlijke situatie tegenstrijdigheden** bevatten. Zo verklaarde u in België dat uw naam Wais HOTAK is en dat u niet onder andere namen gekend bent (CGVS, p. 4 en Verklaring DVZ, vraag 1). Nochtans had u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming aanvankelijk verklaard dat u Wais MOHAMMAD heet (Fiche "Mineur étranger non accompagné"). Gevraagd om dit te verklaren, zei u dat het verkeerd genoteerd werd en dat ze de mogelijk de familienaam hadden afgeleid van de naam van uw vader (CGVS,

p. 3-4). Het CGVS merkt echter op dat u tijdens de internationale beschermingsprocedure in Oostenrijk ook de naam Wais MOHAMMAD(I) hanteerde (zie kopie Oostenrijks asioldossier). Dat u in België uw naam aanpaste tast uw geloofwaardigheid verder aan. Voorts verklaarde u bij het CGVS dat u slechts één broer, Omid, en één zus, Asma, hebt, die beiden samen met uw moeder in Aghrabat wonen bij uw enige maternale oom Muftigul, die landbouwer is (CGVS, p. 7, 8, 12). U verklaarde niet te weten of u familie hebt buiten Laghman (CGVS, p. 8). In Oostenrijk verklaarde u daarentegen dat u nog twee halfbroers hebt, met name Zabi die gedood zou zijn door onbekenden, en Bahar, die in Oostenrijk woont (BFA Niederschrift, p. 3, 8). Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS de vraag werd gesteld wie Bahar is, verklaarde u echter dat hij een Facebookvriend is die u niet persoonlijk kent (CGVS, p. 15). Toen u erop gewezen werd dat u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België verklaard had een broer met de naam Bahar te hebben die in uw dorp woont, zei u dat er toen veel dingen fout genoteerd zijn en ontkende u een oudere broer te hebben (Fiche "Mineur étranger non accompagné" en CGVS, p. 15-16). In het licht van uw verklaringen in Oostenrijk is het duidelijk dat u niet de waarheid vertelde over uw broer(s) tijdens uw onderhoud op het CGVS. U verklaarde in Oostenrijk voorts tijdens uw persoonlijk onderhoud op 29/01/2018 dat uw moeder, uw broer en uw zus bij uw oom in Kabul verbleven en dat uw oom een winkel had in Kabul (BFA Niederschrift, p. 7). Tijdens de beroepsprocedure verklaarde u in Oostenrijk het volgende met betrekking tot uw familie in Afghanistan: "An Familieangehörigen in Afghanistan habe der BF seine Mutter, eine 14-jährige Schwester und einen 16-jährigen Bruder. An weiteren Verwandten in Afghanistan habe er einen Onkel mütterlicherseits, bei dem würden seine Mutter und seine Geschwister leben. (...) Befragt vom BehV, wo seine Familie in Afghanistan zurzeit wohnen würde, gibt der BF Jalalabad an. (...) ... dass sie Kabul Probleme bekommen hätten. Sie hätten sich dort nicht mehr aufhalten können und seien deswegen nach Jalalabad gezogen. (...) Sein Onkel habe in Kabul ein Geschäft gehabt und sie hätten dort auch gelebt. Sie hätten alles zurücklassen müssen und seinen nach Jalalabad gezogen." (vrije vertaling: Wat betreft familieleden in Afghanistan had de BF zijn moeder, een 14-jarige zus en een 16-jarige broer. Wat betreft andere familieleden in Afghanistan heeft hij een oom van moederskant in, bij wie zijn moeder en broers en zussen wonen. (...) Op de vraag van de BehV waar zijn familie momenteel in Afghanistan woont, verklaarde de BF Jalalabad. (...) ... dat ze problemen hadden in Kabul. Ze konden daar niet meer blijven en verhuisden daarom naar Jalalabad. (...) Zijn oom had een bedrijf in Kabul en zij woonden daar ook. Ze hebben alles achter moeten laten en zijn naar Jalalabad getrokken.) (BVwG, Niederschrift der Mündlichen Verhandlung d.d. 19/09/2019, p. 5, 6). Gezien uw zeer uiteenlopende verklaringen met betrekking tot uw familie moet geconcludeerd worden dat u geen zicht biedt op uw familiale situatie en de huidige verblijfplaats van uw familie. Voorts verklaarde u in België dat u in Afghanistan nooit naar school ging en enkel les volgde aan de madrassa, terwijl u in Oostenrijk zei dat u

vijf jaar naar school ging in Afghanistan en dat u tot het vermeende incident naar school ging (BFA Niederschrift, p. 4, 8).

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde documenten foto's zijn, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert gezien deze makkelijk bewerkt kunnen worden. De coronacrisis vergoelijkt het ontbreken van originele documenten niet (CGVS, p. 3). U bent immers reeds vijf jaar in Europa en had dus ruimschoots de tijd om documenten te laten versturen vanuit Afghanistan. Bovendien gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u uw familie nog zou vragen om documenten te laten opsturen indien mogelijk, maar hebt u tot op heden, enkele maanden later, nog steeds geen originele documenten neergelegd (CGVS, p. 11). Uw taskara heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging, noch met betrekking tot uw recente verblijfplaats gezien het document dateert van 1391 (gregoriaanse kalender 2012-2013), enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Wat betreft de documenten in verband met uw vaders werk (certificaten, badge, foto) werd hierboven reeds opgemerkt dat u er nauwelijks iets over kon zeggen, wat de bewijswaarde ervan ernstig aantast. Er kan voorts niet op objectieve wijze vastgesteld worden dat de persoon vermeld op deze documenten uw vader is. Zelfs als het geloofwaardig zou zijn dat deze documenten aan uw vader toebehoren dient opgemerkt te worden dat al deze documenten dateren van geruime tijd geleden. De recentste documenten dateren van 2012, waardoor u geenszins aangetoond hebt dat uw vader tot vlak voor uw vertrek bij het leger werkte. Bovendien werd reeds opgemerkt dat u in Oostenrijk in 2018 verklaarde dat jullie sinds 7 of 8 jaar geen nieuws meer hadden over uw vader en dat u in 2019 bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België verklaarde dat uw vader 12 jaar geleden overleden was, wat niet in overeenstemming te brengen is met de door u neergelegde documenten die dateren van 2012. De taskara van uw vader heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas en/of verblijfplaats. Voorts stelt het CGVS vast dat een van de door u neergelegde foto's een bevestiging van de gegevens betreft van een zekere A.(...), zoon van (...) wat al dan niet toevallig de naam is van uw vader (CGVS, p. 12-13). U verklaarde echter geen idee te hebben wat dit document is, u kon ook niet aangeven om welke reden u het neerlegde en u weet niet wie (...) is. Nochtans bent u op Facebook wel bevriend met een persoon genaamd (...), u zegt dat hij een vriend van u is in Oostenrijk (CGVS, p. 15). Wat er ook van zij, het spreekt voor zich dat dit document geen enkele bewijswaarde heeft met betrekking tot uw asielrelaas en/of verblijfplaats. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en ooit verbleven hebt in Laghman. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://www.cgara.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgvs.be/nl> en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's,

kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 29/07/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 1). U werd gewezen op het belang van het bieden van een volledig zicht en op de mogelijk negatieve impact van tegenstrijdige verklaringen over uw familie zonder goede verklaring (CGVS, p. 15). U gaf aan te weten dat het grote negatieve problemen zou geven als u niet de waarheid vertelde, maar u bleef erbij dat er eerder foute informatie was genoteerd (CGVS, p. 15). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud gewezen op uw gebrekkige verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats in Afghanistan, maar u zei slechts dat u jong en ongeletterd was in Afghanistan en dat u nooit gedacht had dat u hier zou belanden en dat u alle info over dorpen en straten van het dorp zou moeten weten (CGVS, p. 16, 18). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht zoals in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidbeginsel, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in samenhang met artikel 1 A 2 van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw **beweerde geboortedatum**. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 17 oktober 2019 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, eerste lid, 2° en 6 tot 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002 en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 15 oktober 2019 een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bovendien blijkt uit de kopie van uw Oostenrijkse asioldossier dat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk verklaarde geboren te zijn op 16 december 2000 (zie vertaling Niederschrift im Verfahren vor dem Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl d.d. 29/01/2018, hierna Niederschrift genoemd, p. 3). Uit het feit dat u op het moment van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 7 oktober 2019 verklaarde 17 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u **uiterst tegenstrijdige verklaringen** aflegde in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming in Oostenrijk en in België. Uit uw Oostenrijkse asioldossier, waarvan het CGVS een kopie ontving op 4 december 2012 en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u er onder meer verklaarde dat u in Pakistan geboren bent, dat u uw jeugd doorbracht in de provincie Laghman in Afghanistan en dat u de laatste vijf tot zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in 2015 bij uw maternale oom in Kabul woonde (zie Niederschrift im Verfahren vor dem Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl d.d. 29/01/2018, hierna Niederschrift genoemd, p. 3-4, vertaling toegevoegd). Met betrekking tot uw verblijfplaatsen verklaarde u in België echter dat u geboren en getogen bent in het dorp (Tarang) Aghrabat in het district Qarghayi, provincie Laghman (CGVS, p. 4). U zou daar gewoond hebben tot 2015, toen u op dertienjarige leeftijd Afghanistan verliet, en u zou nooit op andere plaatsen in Afghanistan verbleven hebben (CGVS, p. 4). Het CGVS peilde tijdens uw persoonlijk onderhoud naar de verklaringen die u aflegde in Oostenrijk. U stelde dat alle verklaringen die u in Oostenrijk gegeven had de waarheid waren en dat u er dezelfde verklaringen afgelegd had als in België (CGVS, p. 9). U werd er vervolgens op gewezen dat het CGVS mogelijk een kopie van uw Oostenrijks asioldossier zou bekomen en dat het in uw eigen belang was eventuele verschillen aan te geven, maar u bleef erbij dat u zowel in Oostenrijk als in België de waarheid verteld had (CGVS, p. 10). Aangezien uit uw Oostenrijks asioldossier blijkt dat uw verklaringen in Oostenrijk met betrekking tot uw verblijfplaatsen, familie en asielrelaas (zie infra) manifest verschillen van de verklaringen die u aflegde in België kan het CGVS enkel concluderen dat u uw verklaringen in Oostenrijk poogde te verhullen voor de Belgische asielinstanties, wat uw algemene geloofwaardigheid doet kelderen. Het CGVS merkt in deze context op dat uit uw verklaringen (CGVS, p. 10) en uit uw Oostenrijkse asioldossier blijkt dat u in Oostenrijk geen beschermingsstatus werd toegekend. Zo vermeldt de beslissing van de Oostenrijkse asielinstantie BFA onder meer “Sie konnten im Rahmen Ihres Verfahrens nicht glaubhaft machen, dass Sie einer asylrelevanten Bedrohung ausgesetzt waren oder bei einer Rückkehr einer solchen ausgesetzt wären. (...) Es konnte nicht festgestellt werden, dass Sie bei einer Rückkehr in eine existenzbedrohende Notlage gedrängt werden oder den Verlust Ihrer Lebensgrundlage zu erleiden hätten. Sie könnten sich, im Falle einer Rückkehr nach Afghanistan, wieder eine neue Existenz aufbauen, zumal Sie über soziale Anknüpfungspunkte in der Stadt Kabul verfügen.” (vrije vertaling: In de loop van uw procedure kon u niet aannemelijk maken dat u was blootgesteld aan een asielgerelateerde dreiging of eraan zouden worden blootgesteld als zou worden teruggestuurd. (...) Er kon niet worden vastgesteld dat u bij terugkeer in een levensbedreigende noodsituatie zou terechtkomen of het verlies van uw levensonderhoud zou moeten lijden. In geval van terugkeer naar Afghanistan zou u een nieuw leven kunnen opbouwen, vooral omdat u sociale aanknooppunten hebt in de stad Kabul.) (BFA Bescheid, p. 10/70). Het beroep dat u aantekende tegen deze beslissing werd verworpen: “Die Beschwerde wird als unbegründet abgewiesen. Die Revision ist gemäß Art. 133 Abs. 4 B-VG nicht zulässig.” (vrije vertaling: De klacht wordt afgewezen als ongegrond. De herziening is niet toegestaan volgens artikel 133, lid 4 B-VG) (Bundesverwaltungsgericht Republik Österreich Geschäftszahl (GZ) W172 2192957-1/14E, p. 1). Dat u in België verklaarde een negatieve beslissing gekregen te hebben in Oostenrijk wegens een gebrek aan documenten (CGVS, p. 10) en totaal andere verklaringen aflegde over onder meer uw asielrelaas en uw verblijfplaatsen sterkt het vermoeden dat u er alles aan deed om uw verklaringen over onder meer uw verblijf in Kabul te verhullen voor de Belgische asielinstanties met de bedoeling te ontkomen aan een gelijkaardige beslissing als in Oostenrijk.

Uw **uiterst beperkte kennis en vage verklaringen over uw dorp en regio** zijn een verdere indicatie dat u niet recent voor uw vertrek uit Afghanistan in Aghrabat in de provincie Laghman verbleef. Gevraagd om uw dorp zo veel mogelijk in detail te beschrijven, zei u slechts dat het een dorp is, dat er huizen en gronden van mensen zijn en dat er gewone, onverharde huizen zijn (CGVS, p. 5). U kon niet antwoorden op de vraag waar in Qarghayi Aghrabat gelegen is en wat er in de omgeving is (CGVS, p. 5). Gevraagd of er in de buurt bijvoorbeeld bergen, rivieren of andere bekende plaatsen zijn, herhaalde u dat het een dorp is, dat er gronden en huizen zijn en voegde u enkel toe dat er een waterkanaal is (CGVS, p. 5). Over de weg die bij uw dorp ligt zei u slechts “Deze weg denk ik dat die naar het districtscentrum loopt of naar andere dorpen”, wat bijzonder vaag is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar waar die weg leidt in de tegenovergestelde richting van het districtscentrum bleef u het antwoord schuldig

(CGVS, p. 18). Dat u nooit in de andere richting bent geweest vergoelijkt uw onwetendheid niet, van een dorpsbewoner kan immers verwacht worden dat hij op de hoogte is van dergelijke basiskennis van zijn regio. Gevraagd naar namen van andere dorpen dichtbij het uwe kon u enkel Nower opnoemen (CGVS, p. 5). Van Lalkhanabad en Amir Kala hebt u nog nooit gehoord, terwijl dit volgens toegevoegde kaarten plaatsen zijn die vlak naast Aghrabat gelegen zijn. Gevraagd of u zich schrijnen herinnert in uw regio, zei u dat er waarschijnlijk waren maar dat u niet weet waar precies (CGVS, p. 5). Toen u de open vraag werd gesteld of u zich nog dingen herinnert van uw dorp of regio, over om het even welk aspect, verklaarde u dat u alles verteld had wat u wist en zich herinnerde over uw dorp (CGVS, p. 6). Gevraagd of er een school is in uw dorp, zei u "Waarschijnlijk wel, ik weet het niet" (CGVS, p. 6). Dat u naar de madrassa ging vergoelijkt uw onwetendheid niet, er kan immers verwacht worden dat inwoners van een dorp weten of er al dan niet een school is, ongeacht hun eigen scholing. Bovendien denkt u dat u vrienden had in het dorp die naar school gingen, wat uw onwetendheid des te opmerkelijker maakt (CGVS, p. 19). Gevraagd of jullie gronden hadden, antwoordde u "misschien niet" en bleek u niet zeker te zijn (CGVS, p. 6). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat u als oudste zoon van het gezin niet zou weten of jullie gronden hadden. De gronden van uw oom, die vlakbij jullie woont, weet u niet liggen (CGVS, p. 17). Gevraagd of u gehoord hebt van bekende plaatsen in Qarghayi, kon u enkel het districtscentrum opnoemen (CGVS, p. 12). Op de vraag of u iets weet over legerbasissen in de regio antwoordde u dat er waarschijnlijk basissen zijn maar dat u het niet specifiek weet (CGVS, p. 12). Hoewel er twee waterkanalen zijn, kan u zich niet herinneren of er soms overstromingen waren in uw dorp of regio (CGVS, p. 16-17). U verklaarde dat de malek van uw dorp doodgeschoten werd door de taliban maar u hebt geen idee waarom hij vermoord werd (CGVS, p. 18). Voorts wist u te vertellen dat de provincie Laghman vijf districten heeft maar kende u de namen van de andere vier districten niet (CGVS, p. 19). Dat u al lang weg bent uit Aghrabat verklaart uw gebrekkige kennis en vage verklaringen niet. Als u daadwerkelijk uw hele leven tot uw vertrek uit Afghanistan in Aghrabat woonde, zoals u beweert, kan verwacht worden dat u meer kan vertellen over uw dorp en regio, ook al verliet u Afghanistan reeds in 2015. Het CGVS merkt overigens op dat u Afghanistan niet verliet op dertienjarige leeftijd zoals u beweert, aangezien zowel uit de leeftijdtest als uit uw verklaringen in Oostenrijk blijkt dat u ouder bent dan voorgehouden in België (zie supra). Ook van een verzoeker die als tiener zijn land verliet kan overigens verwacht worden dat hij minstens een basiskennis heeft van zijn regio en het dagelijkse leven in die regio.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Aghrabat, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Bovendien zijn er heel wat andere elementen die de geloofwaardigheid van uw **asielrelaas** ondermijnen. Zo verklaarde u in België dat uw vader bij het leger werkte, dat hij vermoord werd door de taliban en dat u de dag na zijn begrafenis onder dwang meegenomen werd door de taliban naar een madrassa voor een opleiding tot talib (CGVS, p. 6, 13, 14). In Oostenrijk verklaarde u daarentegen dat er in Kabul een conflict ontstond omdat u niet tegen betaling wou verliezen van een taekwondotegenstander genaamd Hamid en na de door u gewonnen wedstrijd uit zelfverdediging de neus van Hamid brak. Zijn vader, die invloedrijk en bemiddeld is, zou u bedreigd hebben met de dood, waarna u Afghanistan verliet (BFA Niederschrift, p. 5). Over problemen met de taliban repte u met geen woord in Oostenrijk. Dat u **in België en Oostenrijk compleet verschillende verklaringen** aflegde met betrekking tot uw asielrelaas tast uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niet vermeldde dat u onder dwang meegenomen was door de taliban naar een madrassa, u sprak er met name enkel over de moord op uw vader en bedreigingen die u zelf zou gekregen hebben (Vragenlijst CGVS, vraag 4-7). Aan uw bewering dat men er u geen vragen gesteld heeft en dat u de kans niet kreeg om dit te vertellen kan geen enkel geloof gehecht worden (CGVS, p. 14). U werd bij de DVZ immers gevraagd een kort overzicht te geven van alle feiten die leidden tot uw vlucht, er werden u verscheidene bijkomende vragen gesteld en op het einde werd u gevraagd of u nog iets wou toevoegen, waarop u ontkennend antwoordde (Vragenlijst CGVS). Dat u **uw eigen vasthouding door de taliban**, die de concrete aanleiding was tot uw vertrek, **niet vermeldde bij de DVZ** ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts dient opgemerkt te worden dat het geenszins geloofwaardig is dat de taliban u eerst onder dwang meenamen en vervolgens twee dagen later reeds naar huis lieten gaan omdat u zei dat u uw moeder miste en haar wou zien (CGVS, p. 13, 14). Als uw vader daadwerkelijk bij het leger, volgens de taliban de slaven van de Amerikanen, werkte en als uw moeder niet wou dat u met de taliban naar die madrassa ging, is het geenszins aannemelijk dat de taliban erop zouden vertrouwen dat u na uw bezoekje aan uw moeder zou terugkeren naar de madrassa en niet op de vlucht zou slaan.

Het CGVS stelt tevens vast dat u nauwelijks iets kon vertellen over de **job van uw vader** (CGVS, p. 7-8). U verklaarde dat hij bij het leger werkte, maar u weet niet zoveel over zijn job, zo zei u. U kon noch op open vragen, noch op gesloten vragen over uw vaders job antwoorden. Zo weet u niet hoelang uw vader voor het leger werkte, welke rang hij had, waar hij bij het leger werkte en bij welk korps hij werkte. Dat u toen heel jong was verklaart uw onwetendheid niet, u was immers minder jong dan beweerd op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, een element waar u ook op gewezen werd maar dat u bleef ontkennen (CGVS, p. 7). U verwees naar door u neergelegde documenten met betrekking tot het werk van uw vader. U zou die documenten zelf bekeken hebben, maar u had geen specifieke info over de documenten en u zei slechts vaagweg dat uw vaders informatie, naam en achternaam op de documenten staan (CGVS, p. 7, 12). Uw onwetendheid over de job van uw vader tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas slechts verder aan, gezien u uw eigen problemen met de taliban recent voor uw vertrekt rechtstreeks linkt aan de beroepsactiviteiten van uw vader. Hoewel u in Oostenrijk ook verklaarde dat uw vader voor het leger werkte, zei u er tijdens uw persoonlijk onderhoud in 2018 dat jullie sinds 7 of 8 jaar geen nieuws meer hebben over hem, wat totaal niet overeenstemt met de verklaringen die u aflegde in België (BFA Niederschrift, p. 8). Overigens gaf u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België nog een derde verklaring over uw vader, toen zei u met name dat uw vader 12 jaar geleden overleden is (zie Fiche "Mineur étranger non accompagné"). Geconfronteerd hiermee, ontkende u slechts uw eerdere verklaring, wat deze tegenstrijdigheid niet vergoelijkt (CGVS, p. 16). Uw onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw vader ondermijnen de geloofwaardigheid van de vermeende moord op uw vader en uw asielrelaas.

Uw vrees vermoord te worden door de taliban linkt u in eerste instantie aan uw asielrelaas, met name omdat u niet samen met de taliban streed (CGVS, p. 13). Zoals hierboven uitgebreid werd uiteengezet kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas. Daarnaast verklaart u dat u **gedood zal worden door de taliban in geval van terugkeer omdat u hier de cultuur leerde en vijf jaar in Europa verbleef** (CGVS, p. 13). Uw verklaart hieromtrent dat de taliban mensen die in Europa gewoond hebben beschouwen als personen die afstand namen van de religie, wat een blote bewering is (CGVS, p. 13). U verklaart slechts vaagweg dat ze niet hetzelfde denken en dat ze u, net zoals uw vader die vermoord werd, niet gaan accepteren, ook al bent u nog moslim (CGVS, p. 13). Uw verwijzing naar de moord op uw vader ondersteunt uw terugkeervrees echter allerm minst, gezien u geenszins aangetoond hebt dat hij vermoord is (zie supra). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw vermeende problemen met de taliban allerm minst geloofwaardig zijn, waardoor niet geconcludeerd kan worden dat u bij terugkeer in het vizier zou staan van de taliban. Gezien het geheel van deze opmerkingen moet besloten worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u bij terugkeer gedood zal worden door de taliban omwille van uw verblijf in Europa. Dat u bij terugkeer naar het dorp en de dorpsmentaliteit in de problemen zal belanden is voorts een blote bewering die op niets stoelt, gezien uw recente verblijf in het dorp Aghrabat niet geloofwaardig is (CGVS, p. 13).

Er dient tevens opgemerkt te worden dat **niet alleen de verklaringen die u aflegde in Oostenrijk en België met betrekking tot uw verblijfplaatsen, asielrelaas en leeftijd (zie supra), maar ook die met betrekking tot uw naam, familie en persoonlijke situatie tegenstrijdigheden** bevatten. Zo verklaarde u in België dat uw naam Wais HOTAK is en dat u niet onder andere namen gekend bent (CGVS, p. 4 en Verklaring DVZ, vraag 1). Nochtans had u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming aanvankelijk verklaard dat u Wais MOHAMMAD heet (Fiche "Mineur étranger non accompagné"). Gevraagd om dit te verklaren, zei u dat het verkeerd genoteerd werd en dat ze de mogelijk de familienaam hadden afgeleid van de naam van uw vader (CGVS,

p. 3-4). Het CGVS merkt echter op dat u tijdens de internationale beschermingsprocedure in Oostenrijk ook de naam Wais MOHAMMAD(I) hanteerde (zie kopie Oostenrijks asioldossier). Dat u in België uw naam aanpaste tast uw geloofwaardigheid verder aan. Voorts verklaarde u bij het CGVS dat u slechts één broer, Omid, en één zus, Asma, hebt, die beiden samen met uw moeder in Aghrabat wonen bij uw enige maternale oom Muftigul, die landbouwer is (CGVS, p. 7, 8, 12). U verklaarde niet te weten of u familie hebt buiten Laghman (CGVS, p. 8). In Oostenrijk verklaarde u daarentegen dat u nog twee halfbroers hebt, met name Zabi die gedood zou zijn door onbekenden, en Bahar, die in Oostenrijk woont

(BFA Niederschrift, p. 3, 8). Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS de vraag werd gesteld wie Bahar is, verklaarde u echter dat hij een Facebookvriend is die u niet persoonlijk kent (CGVS, p. 15). Toen u erop gewezen werd dat u bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België verklaard had een broer met de naam Bahar te hebben die in uw dorp woont, zei u dat er toen veel dingen fout genoteerd zijn en ontkende u een oudere broer te hebben (Fiche "Mineur étranger non accompagné" en CGVS, p. 15-16). In het licht van uw verklaringen in Oostenrijk is het duidelijk dat u niet de waarheid vertelde over uw broer(s) tijdens uw onderhoud op het CGVS. U verklaarde in Oostenrijk voorts tijdens uw persoonlijk onderhoud op 29/01/2018 dat uw moeder, uw broer en uw zus bij uw oom in Kabul verbleven en dat uw oom een winkel had in Kabul (BFA Niederschrift, p. 7). Tijdens de beroepsprocedure verklaarde u in Oostenrijk het volgende met betrekking tot uw familie in Afghanistan: "An Familieangehörigen in Afghanistan habe der BF seine Mutter, eine 14-jährige Schwester und einen 16-jährigen Bruder. An weiteren Verwandten in Afghanistan habe er einen Onkel mütterlicherseits, bei dem würden seine Mutter und seine Geschwister leben. (...) Befragt vom BehV, wo seine Familie in Afghanistan zurzeit wohnen würde, gibt der BF Jalalabad an. (...) ... dass sie Kabul Probleme bekommen hätten. Sie hätten sich dort nicht mehr aufhalten können und seien deswegen nach Jalalabad gezogen. (...) Sein Onkel habe in Kabul ein Geschäft gehabt und sie hätten dort auch gelebt. Sie hätten alles zurücklassen müssen und seinen nach Jalalabad gezogen." (vrije vertaling: Wat betreft familieleden in Afghanistan had de BF zijn moeder, een 14-jarige zus en een 16-jarige broer. Wat betreft andere familieleden in Afghanistan heeft hij een oom van moederskant in, bij wie zijn moeder en broers en zussen wonen. (...) Op de vraag van de BehV waar zijn familie momenteel in Afghanistan woont, verklaarde de BF Jalalabad. (...) ... dat ze problemen hadden in Kabul. Ze konden daar niet meer blijven en verhuisden daarom naar Jalalabad. (...) Zijn oom had een bedrijf in Kabul en zij woonden daar ook. Ze hebben alles achter moeten laten en zijn naar Jalalabad getrokken.) (BVwG, Niederschrift der Mündlichen Verhandlung d.d. 19/09/2019, p. 5, 6). Gezien uw zeer uiteenlopende verklaringen met betrekking tot uw familie moet geconcludeerd worden dat u geen zicht biedt op uw familiale situatie en de huidige verblijfplaats van uw familie. Voorts verklaarde u in België dat u in Afghanistan nooit naar school ging en enkel les volgde aan de madrassa, terwijl u in Oostenrijk zei dat u vijf jaar naar school ging in Afghanistan en dat u tot het vermeende incident naar school ging (BFA Niederschrift, p. 4, 8).

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde documenten foto's zijn, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert gezien deze makkelijk bewerkt kunnen worden. De coronacrisis vergoelijkt het ontbreken van originele documenten niet (CGVS, p. 3). U bent immers reeds vijf jaar in Europa en had dus ruimschoots de tijd om documenten te laten versturen vanuit Afghanistan. Bovendien gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u uw familie nog zou vragen om documenten te laten opsturen indien mogelijk, maar hebt u tot op heden, enkele maanden later, nog steeds geen originele documenten neergelegd (CGVS, p. 11). Uw taskara heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging, noch met betrekking tot uw recente verblijfplaats gezien het document dateert van 1391 (gregoriaanse kalender 2012-2013), enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Wat betreft de documenten in verband met uw vaders werk (certificaten, badge, foto) werd hierboven reeds opgemerkt dat u er nauwelijks iets over kon zeggen, wat de bewijswaarde ervan ernstig aantast. Er kan voorts niet op objectieve wijze vastgesteld worden dat de persoon vermeld op deze documenten uw vader is. Zelfs als het geloofwaardig zou zijn dat deze documenten aan uw vader toebehoren dient opgemerkt te worden dat al deze documenten dateren van geruime tijd geleden. De recentste documenten dateren van 2012, waardoor u geenszins aangetoond hebt dat uw vader tot vlak voor uw vertrek bij het leger werkte. Bovendien werd reeds opgemerkt dat u in Oostenrijk in 2018 verklaarde dat jullie sinds 7 of 8 jaar geen nieuws meer hadden over uw vader en dat u in 2019 bij de aanmelding voor uw verzoek om internationale bescherming in België verklaarde dat uw vader 12 jaar geleden overleden was, wat niet in overeenstemming te brengen is met de door u neergelegde documenten die dateren van 2012. De taskara van uw vader heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas en/of verblijfplaats. Voorts stelt het CGVS vast dat een van de door u neergelegde foto's een bevestiging van de gegevens betreft van een zekere A.(...), zoon van (...) wat al dan niet toevallig de naam is van uw vader (CGVS, p. 12-13). U verklaarde echter geen idee te hebben wat dit document is, u kon ook niet aangeven om welke reden u het neerlegde en u weet niet wie (...) is. Nochtans bent u op Facebook wel bevriend met een persoon genaamd (...), u zegt dat hij een vriend van u is in Oostenrijk (CGVS, p. 15). Wat er ook van zij, het spreekt voor zich dat dit document geen enkele bewijswaarde heeft met betrekking tot uw asielrelaas en/of verblijfplaats. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–

generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing herhaaldelijk verwezen wordt naar zijn asioldossier in Oostenrijk, maar dat niet wordt aangeduid of uitgelegd op welke gronden de verwerende partij tot de conclusie komt dat het door Oostenrijk overgezonden dossier betrekking heeft op hem.

Het administratief dossier bevat het document ‘Eurodac Search Result’ van 7 oktober 2019.

Gezien uit de gegevens van de Eurodac-hit blijkt dat verzoekers vingerafdrukken geregistreerd werden in Oostenrijk – wat door verzoeker geenszins wordt betwist gezien hij zelf expliciet heeft verklaard in Oostenrijk een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend - en gezien de Oostenrijkse asielinstanties het dossier hebben overgemaakt dat verbonden is aan deze vingerafdrukken die verzoeker toebehoren, kon de verwerende partij op basis van de Eurodac-hit terecht oordelen dat verzoekende partij reeds in Oostenrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd voor de Belgische asielinstanties aangaande zijn geboorteland, geboorteplaats, plaatsen van eerder verblijf, naam, familie, persoonlijke situatie en asielmotieven, fundamenteel verschillend zijn met de verklaringen die hij dienaangaande heeft afgelegd voor de Oostenrijkse asielinstanties. Zelf brengt verzoeker geen concrete, objectieve argumenten aan waaruit zou kunnen blijken dat er mogelijk een vergissing is gebeurd.

Verzoeker haalt eveneens, onder verwijzing naar artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan dat hij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet geconfronteerd werd met de bevindingen uit het Oostenrijkse asioldossier en de kans niet heeft gekregen zijn standpunt hieromtrent weer te geven. Verzoeker meent dat de zorgvuldigheid en de redelijkheid gebieden hem te confronteren met de bevindingen uit het Oostenrijks asioldossier tijdens een bijkomend persoonlijk onderhoud.

De Raad benadrukt dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat het Commissariaat-generaal de verzoeker vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanvoert, wijst de Raad erop dat in het Verslag aan de Koning bij het Koninklijk Besluit wordt gesteld: *“Ten einde de asielzoeker voldoende in de gelegenheid te stellen om, overeenkomstig artikel 48/6 van de wet, zo volledig mogelijk de tot staving van de asielaanvraag noodzakelijke elementen aan te voeren, dient de ambtenaar de asielzoeker vooreerst de kans te geven inconsistenties of tegenstrijdigheden in zijn verklaringen op te helderen. De verplichting te confronteren met tegenstrijdige verklaringen betreft niet alleen de andersluidende verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken of op het Commissariaat-generaal, maar ook de andere verklaringen die de asielzoeker heeft afgelegd en die in het administratieve dossier voorkomen. Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken. Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.(...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* In tegenstelling tot wat verzoeker suggereert in het verzoekschrift, bevat artikel 17 § 2 van het KB van 11 juli 2003 geen verplichting om verzoeker te confronteren met de kritiek die in de bestreden beslissing te lezen staat, maar om hem te confronteren met tegenstrijdige verklaringen of inconsistenties tijdens het gehoor. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker niet concreet aangeeft in het verzoekschrift waar verwerende partij niet aan deze verplichting zou hebben voldaan, noch blijkt zulks uit de notities van het persoonlijk onderhoud.

Tenslotte wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2 van voornoemd Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 geen sanctie voorziet in geval werd nagelaten de verzoeker om internationale bescherming te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd.

Waar verzoeker stelt dat het onredelijk en onzorgvuldig is om zoveel gewicht te geven aan het Oostenrijks dossier omdat hij ten tijde van zijn verblijf in Oostenrijk erg jong was en nog steeds is, gaat hij voorbij aan het gegeven dat het hijzelf was die een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk en daar aangaande zijn geboorteland, geboorteplaats, plaatsen van eerder verblijf, naam, familie, persoonlijke situatie en asielmotieven, fundamenteel verschillende verklaringen aflegde met de verklaringen die hij dienaangaande heeft afgelegd voor de Belgische asielinstanties. De enkele verwijzing naar zijn leeftijd, kan dan ook niet volstaan ter verschoning of verklaring van de in Oostenrijk afgelegde verklaringen. Verzoeker licht evenmin concreet toe op welke wijze zijn leeftijd hem zou verhinderd hebben waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over zijn geboorteland, geboorteplaats, plaatsen van eerder verblijf, naam, familie, persoonlijke situatie en asielmotieven.

Verzoeker slaagt er ook niet in hiervoor een valabele verklaring te geven, doch beperkt zich in hoofdzaak tot het herhalen van zijn in België uiteengezette asielrelaas en de verwijzing naar algemene informatie en leeftijd. De vaststelling dat verzoeker over al deze aspecten volstrekt tegenstrijdige verklaringen aflegde, maakt dat zijn geloofwaardigheid volledig wordt ondermijnd. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming reeds meerderjarig was.

Wat zijn leeftijd betreft, blijft verzoeker er bij dat hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in België op 7 oktober 2019 minderjarig was. Verzoeker is zich bewust van de beslissing van de Dienst Voogdij, maar stelt onder verwijzing van algemene informatie dat op dergelijke leeftijdstesten in België veel kritiek wordt geuit door experts. Alsook wijst hij erop dat het een grensgeval betreft en dat zijn taskara zijn identiteit aantoonst.

Gelet op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, moet worden benadrukt dat verzoeker bij zijn aankomst in België wel degelijk meerderjarig was. Waar verzoeker met het volharden in zijn geboortedatum van 1 oktober 2002 in wezen de gehanteerde onderzoeksmethode bij het leeftijdsonderzoek bekritiseert en zelfs expliciet stelt dat dergelijke leeftijdstesten in België worden bekritiseerd, dient erop gewezen dat tegen de beslissing van de Dienst Voogdij een beroep kon worden ingediend bij de Raad van State. Verzoekende partij kan het resultaat van de medische testen nu niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Overigens blijkt de door het leeftijdsonderzoek vastgestelde minimumleeftijd (20,6 met een standaarddeviatie van twee jaar) nagenoeg in overeenstemming te zijn met zijn verklaring in Oostenrijk, gezien hij aldaar te kennen gaf te zijn geboren op 16 december 2000.

Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen in het dorp Aghrabat, district Qarghayi, provincie Laghman te hebben gewoond tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in 2015, stelt dat hij wel voldoende informatie kon geven over Aghrabat en het feit dat hij niet op alle vragen kon antwoorden te verklaren is door de jonge leeftijd waarop hij Afghanistan heeft verlaten en het feit dat hij intussen reeds meerdere jaren in Europa is, gaat hij volstrekt voorbij aan de verklaringen die hij in Oostenrijk heeft afgelegd.

Vervolgens dient erop gewezen dat ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de *protection officer*, maar het geheel van de verklaringen moet wel een zekere bekendheid aantonen met de plaats waar hij opgegroeid is en tot zijn vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen kon de verwerende partij terecht besluiten dat verzoekers uiterst beperkte kennis en vage verklaringen over zijn dorp en regio van herkomst er op wijzen dat hij niet (recent) voor zijn vertrek uit Afghanistan in Aghrabat, provincie Laghman heeft verbleven. Verzoeker verduidelijkt ook niet in welke zin zijn jonge leeftijd en het feit dat hij reeds intussen meerdere jaren in Europa verblijft hem zouden hinderen om coherente en precieze verklaringen af te leggen over zijn herkomst. Het argument dat hij al lang weg is uit Aghrabat verklaart

zijn gebrekkige kennis en vage verklaringen niet. Indien verzoeker daadwerkelijk naar eigen zeggen zijn hele leven tot zijn vertrek uit Afghanistan in Aghrabat woonde, kan verwacht worden dat hij meer kan vertellen over zijn dorp en regio, ook al verliet hij Afghanistan reeds in 2015. Overigens moet hierbij worden opgemerkt dat verzoeker Afghanistan niet verliet op dertienjarige leeftijd zoals hij beweert, aangezien zowel uit de leeftijdtest als uit zijn verklaringen in Oostenrijk blijkt dat hij ouder is dan voorgehouden in België. Bovendien, ook van een verzoeker die als tiener zijn land verliet kan verwacht worden dat hij minstens een basiskennis heeft van zijn regio en het dagelijkse leven in die regio. Met het argument dat hij wel voldoende en juiste informatie heeft kunnen geven over Aghrabat weerlegt noch verschoont hij de concrete en pertinente vaststellingen inzake zijn onwetendheid over zijn beweerde regio van herkomst niet.

Waar verzoeker verder eveneens volhardt in zijn verklaringen omtrent zijn naam, en zijn persoonlijke en familiale situatie en derhalve verwijst naar de neergelegde taskara's, kan hij geen afbreuk doen aan de ernstige tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Belgische en Oostenrijkse asielinstanties desbetreffend. Bovendien zijn de neergelegde taskara's geen originele stukken, maar gaat het om fotokopieën. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend.

Het verweer dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk heeft aangegeven te vrezen gedood te worden door de taliban en door hen te zijn bedreigd en de eigen vasthouding ook een vorm van bedreiging is, kan de vaststelling dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal niet vermeldde dat hij onder dwang meegenomen werd door de taliban naar een madrassa niet verschoenen. Van verzoekende partij, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar vluchtrelaas vermeldt. Dat verzoeker zijn eigen vasthouding door de taliban, die de concrete aanleiding was tot zijn vertrek en aldus de kern uitmaakt van zijn asielrelaas, niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Hierbij komt nog de bewering dat de taliban verzoeker naar huis liet gaan enkel en alleen omdat hij had aangegeven dat hij zijn moeder miste, hetgeen in de door verzoeker geschetste context omtrent de handelswijze van de taliban volstrekt ongeloofwaardig is en dit ongeacht zijn leeftijd.

Waar verzoeker erkent niet veel te weten over de job van zijn vader wat hij wijt aan zijn jeugdige leeftijd op heden en des te meer bij vertrek uit Afghanistan, wordt aangenomen dat verzoeker niet elk detail van het beroepsleven van zijn vader kent, doch niet dat hij op geen enkel van de hem voorgelegde vragen een antwoord kent. Van verzoeker, die stelt dat hij omwille van de beroepsactiviteiten van zijn vader problemen had met de taliban, mag worden verwacht dat zij zich inlicht over dat beroepsleven. Bovendien wordt vastgesteld dat niettegenstaande verzoeker documenten neerlegde met betrekking tot het werk van zijn vader, hij hier geen specifieke informatie over kan geven. Van verzoeker wordt overigens verwacht dat hij duidelijke en correcte verklaringen aflegt omtrent de stukken die hij ter staving van zijn relaas voorlegt en dat hij minstens enige inspanning doet om de juiste inhoud van deze stukken te weten te komen. Verzoekers gebrek aan kennis betreft een belangrijk aspect van zijn asielrelaas en ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas.

Waar verzoeker wijst op het feit dat hij al meerdere jaren in Europa is en zich intussen de Europese cultuur heeft eigengemaakt waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal gevisieerd worden door de taliban, wordt opgemerkt dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat mannen in Afghanistan louter omwille van hun verblijf in het buitenland vervolging riskeren en verzoekende partij brengt evenmin informatie aan waaruit dit blijkt. Verzoeker toont evenmin *in concreto* aan dat hij dermate verwesterd is dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat hij omwille van bepaalde opvattingen een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Er zijn dan ook geen concrete indicaties dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban beschouwd zal worden als 'verwesterd' en omwille hiervan zal worden gevisieerd.

Het louter verwijzen naar algemene informatie inzake risicoprofielen in Afghanistan volstaat overigens niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke

Aangaande de stelling van verzoeker dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen enkel concreet element weergeeft op grond waarvan kan geconcludeerd worden dat de door hem neergelegde stukken niet authentiek zijn, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit de voormelde pertinente vaststellingen met betrekking tot de neergelegde documenten blijkt dan ook afdoende dat de door verzoeker neergelegde documenten niet bij machte zijn asielrelaas te ondersteunen noch om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk daadwerkelijk te zijn verbleven in het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens deze verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekende partij toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen dat verzoekende partij moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, netwerk, (familiale) situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en levensloop van verzoekende partij, over haar reële achtergrond, netwerk, (familiale) situatie en problemen en over de vraag of zij, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat zulk risico in haar hoofde niet voorhanden is.

De verwijzing naar algemene informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Laghman en Afghanistan is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF